

for ny Contract, bliver da 85,000 Rbd., hvoraf Oplæget er 8,500 Rbd. aarlig. Dette vil gjenneemsviitligt hvert 5te Aar flyde tilbage til Theatrets Kasse med et Beløb, som efterhaanden omsat i Rgl. 4 pCt.'s Obligationer à 83 Rbd. giver c. 56,000 Rbd. eller aarlig Rente 2,240 Rbd. eller i svenske 5 pCt.s Statsobligationer à 95½ Rbd. 48,500 Rbd. med en aarlig Rente af c. 2,400 Rbd., med hvilket Beløb Statskassens Tilskud saaledes fra den Tid efterhaanden hvert Femaar vil kunne nedfættes.

ad §§ 11, 12 og 13.

Disse stemme i alt Væsentligt med hvad der ved Sagens 2den Behandling i sidste Rigsdagssession blev vedtaget.

ad § 14.

Ministeriet har her tilstræbt ved Siden af at tilveiebringe et saa stort Udbytte som muligt af Capitalen for Personalet, tillige at skaffe dem af samme, som maatte opnaae en usædvanlig høj Alder en Sikkerhed for, at de til den Tid, hvor deres Stilling rimelig vil kræve større Udgifter, en yderligere Forbedring af deres Forsørgelsesvilkaar. Naar Ministeriet har bestemt sig til at dele Arven in capita og ikke efter — hvad der ved første Diekast kunde synes det Naturlige — det Antal 100 Rbd., som hver Enkelt i Classen repræsenterer, saa har Ministeriet herved taget Hensyn til, at, jo bedre En har tjent ved Theatret, desto bedre ere ogsaa hans Afgangsvilkaar, og at der, da de, som ved Siden af Vønning nyde seu, ere stillede ulige bedre end deres andre Kunstfæller, og blandt disse Skuespillere bedre end Sangere og Dandsere, hvis Brugbarhed for Scenen ophører i en tidligere Alder, her turde være en Anledning til at føge de mindre godt Vønnedes Afgangsvilkaar forbedrede i større Grad.

ad § 15—24.

Uforandrede, kun at § 22 i det oprindelige Udcast i nærværende Udcast findes som § 24.

ad § 25.

Betydningen af en ny Theaterbygning er

saa stor, at Ministeriet har fundet ikke at burde lade nogen Mulighed til en Ordning af dette Forhold gaae upaaagtet hen, og det har derfor i denne Paragraph ved Siden af det oprindelige Forslag optaget et Alternativ, hvis Vedtagelse mulig turde føre til Sagens hurtigere Fremme.

ad § 26.

Uforandret.

ad §§ 27—29.

Siden det første Lovforslag blev forelagt, er der af Theaterbestyrelsen bleven forhandlet med de vedkommende Bestyrelser for Theatrets Separatfonds og anstillet nærmere Underfølgelser for at komme til Klarhed om de enkelte Kassers eller Fonds Status og derved tilveiebringe et Grundlag for Afgjørelsen af deres fremtidige Bestaaen. Disse Forhandlinger ere paa Grund af forskellige Omstændigheder endnu ikke tilendbragte. Smidleritid ere de dog saavidt fremmede, at det allerede nu med nogenlunde Sikkerhed lader sig forudsæe, at Capellets Enkekasse og Chorpenionsfonden ved de Midler, der haves, ville kunne opretholdes. For Theatrets Enkekasse stiller Forholdet sig derimod saaledes, at der neppe kan være Tale om efter Kassens Status at opbringe Pensionerne enten for de alt nu Pensionnydende eller for Kassens øvrige Interessenter til de Beløb, som ifølge Enkekasereglementet ere dem tilfikkrede. Spørgsmaalet er derfor om at finde en Ordning, hvorved Kassen tilnærmelsesviis, saavidt det ved de Midler, der haves, og det Tilskud af Theaterkassen, som ved Lovforslaget stilles i Udfigt, er muligt, bringes til at opfylde sine Forpligtelser ligeoverfor samtlige Interessenter, hvilken Ordning, efter Udvalgets Vædringsforslag, vil være at udvirke ved en Kongelig Resolution.

Med Hensyn til Begravelsekasserne er der, saavidt det efter en foreløbig Underfølgelse lader sig sige, en rimelig Udfigt til, at der efter de nuværende Interessenters Fyldestgjørelse, vil blive et Overskud tilbage. Angaaende de saakaldte private Pensionsfond er endnu Intet tilforladeligt ophlyst.